

N

A Közgazdaságtudományi Kar és a Műegyetem párhuzamos kívánságai.

A Közgazdaságtudományi Kar nem szűnt meg helyzetének időiglenessége és szervezetének kiépítetlen volta következtében további kiépítését sürgetni. Ez iránt számos felterjesztés, de különösen egy 1927 márciusában felterjesztett terjedelmes memorandum fekszik a Közoktatásügyi Miniszter Ur előtt. Különösképen nem szűnt meg a Kar sürgetni azt, hogy Budapesthez egészen közel az egyetemről rövid idő alatt elérhető távolságra cca. 200-400 holdas gazdaság vétessék és bocsátassék a Kar rendelkezésére.

Bár a Karnak 1924. óta van Sőregpusztán kísérleti telepe, ez Budapest közepétől másfél órányi távolságra lévén, nem felel meg tökéletesen a tanítás igényeinek és a kísérletek állandó figyelemmel kísérésének. Sürgette a Kar intézeteinek és szemináriumainak, különösen a demonstratív, főképen a mezőgazdasági fakultáshoz tartozó intézeteinek tökéletesebb felszerelését. Sürgette a Kar a segédszemélyzet helyzetének javítását, a tanszékek megfelelő számu segédszemélyzettel való ellátását így pl. a gazdasági geológiai intézetnek 426 hallgatói létszám mellett egyetlén assistens vagy gyakornok nincsen, míg ugyanezen tanszéknél a szegedi Egyetemen 34 hallgató mellett 1 adjunktus, 2 tanársegéd, 1 gyakornok, 1 preparátor és 2 altiszt működik közre. Nem jobb a helyzet az állattenyésztési tanszéknél sem, ahol 100 hallgató mellett mindössze egy tanársegéd és 1 altiszt segít, ezzel szemben a budapesti egyetem állattani tanszékénél 1 adjunktus, 2 assistens, 2 altiszt van 20-30 hallgató mellett, a szegedi állattani tanszéknél 1 adjunktus, 2 assistens, 3 altiszt van 15-16 hallgató mellett, ugyancsak a szegedi állat-rendszertani tanszéknél 2 assistens és 2 altiszt van 15-16 hallgató mellett.

Sürgette a Kar végül azt, hogy vagy az Eszterházy-utcai épületre emelet ráépítéssel vagy az ott még mindig idegenek által elfoglalt lakáshelyiségek felszabadításával és átalakításával, esetleg a Szerb-utcai épület kibővítésével rendkívül szűk helyzetéből kijusson. Hiszen már a kloettek előszobáiból is vizsgáztató termet kellett csináltatnunk és számos tanárnak tanári szobája és szemináriumi helyisége sincs.

Ezekkel szemben a Műgyetemhez való átkapcsolás se járna kevesebb követeléssel. Igazolja ezt az, amit a Műgyetem a külszutminiszter urral szemben kijelentett:

"Elvilág bármennyire tisztázottnak látszik is a mezőgazdasági szakosztály átvételének kérdése, az átvétel valóban eredményt ígérő és hozó végrehajtásának multhatatlanul szükséges gyakorlati előfeltételei vannak. A kívánt eredményt, a mind elméleti, mind gyakorlati szempontból alaposan és tudományosan kiképzett okleveles mezőgazdáknek nevelését, valamint a mezőgazdasági tudományoknak kutató munkával történő és főleg a hazai agrárviszonyokat szemmel tartó fejlesztését, csak akkor lehet elérni, ha a mezőgazdasági osztály el van látva a sikeres munkájához szükséges felszerelésekkel, berendezésekkel, laboratóriumokkal és el van látva saját tangazdasággal, mert ezeknek hiányában komoly kiképzésről és az életben használható mezőgazdák neveléséről alig lehet beszélni. Ma azonban az a helyzet, hogy ez a felszerelés jórészt és a saját tangazdaság az egyetemi közgazdasági kar mezőgazdasági szakosztályán még hiányzik, úgy, hogy ennek a mai mezőgazdasági szakosztálynak átvételére csakis úgy vállalkozhatnék a Műgyetem, ha Nagyméltóságodtól, illetőleg a kormánytól biztos ígéretet kapna arra vonatkozólag, hogy a legközelebbi jövőben a szükséges felszerelések beszerzését és a főváros budai határához közel fekvő, lehetőleg a helyi érdekű villamossal elérhető tangazdaság megvételét biztosító pénzügyi fedezet rendelkezésre bocsáttatik, mert különben a mezőgazdasági tudományok oktatását és művelését illetőleg a Műgyetem lehetetlen feladat elé állíttatnék, amelynek sikertelen megoldásáért méltán kijáró felelősséget és ódiunot nem tartja saját komoly felfogásával és eddig sikeres működésével összeegyeztethetőnek. Éppen ezért teljes határozottsággal kívánunk rámutatni arra, hogy a Nagyméltóságodtól hangoztatott, a közgazdaságtudományi karnak a Műgyetemmel való egybevonásából származó racionalizálás korántsem érthető úgy, hogy a közeljövőben már az állami költségvetésnek a beolvasztott egyetemi közgazdasági karral kihívított Műgyetem fenntartására fordított összeg kisebb lenne annál, mint amekkorát ma áldoz az állam a két egyetemi intézménynek egymástól független fenntartására, hanem csakis úgy, hogy ez az összeg lényegesen emelkedni fog ugyan, mert hiszen mindkét intézmény ugyancsak fejlesztésre szorulna, de az egybevonás esetében alatta maradna annak az összegnek, amit külön a Műgyetemnek és külön a Közgazdaságtudományi Karnak önálló, egymástól független fejlesztése eredményezne".